

PETROSIAN

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija)

SPRENDIMAS

2009 m. sausio 29 d.*

Byloje C-19/08

dėl *Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen* (Švedija) 2008 m. sausio 17 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2008 m. sausio 21 d., pagal EB 68 straipsnio 1 dalį ir EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Migrationsverket

prieš

Edgar Petrosian,

Nelli Petrosian,

Svetlana Petrosian,

* Proceso kalba: švedų.

David Petrosian,

Maxime Petrosian,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai R. Silva de Lapuerta, E. Juhász,
G. Arestis ir J. Malenovský (pranešėjas),

generalinė advokatė J. Kokott,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus (OL L 50, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 109) 20 straipsnio 1 dalies d punkto ir 2 dalies išaiškinimo.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant E. ir N. Petrosian bei trijų jų vaikų (toliau – Petrosian šeimos nariai), kurie yra Armėnijos piliečiai (išskyrus Ukrainos pilietę Nelli Petrosian), ginčą su migracijos tarnyba (*Migrationsverket*), atsakinga už su migracija susijusius klausimus ir už suinteresuotųjų asmenų prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, dėl šios tarnybos sprendimo, kuriuo nurodoma juos perduoti kitai valstybei narei, kur jų pirmasis prašymas dėl prieglobsčio buvo atmetas.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Reglamento Nr. 343/2003 ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„(Aiškus ir veiksmingas valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo būdas) ir valstybėms narėms, ir atitinkamiems asmenims turėtų būti grindžiamas objektyviais bei teisingais kriterijais. Jis pirmiausia turėtų padėti greitai nustatyti atsakingą valstybę narę, kad būtų galima garantuoti veiksmingą galimybę pradėti pabėgėlio statuso nustatymo procedūras ir netrukdyti siekti greitai nagrinėti prieglobsčio prašymus.“

4 Šio reglamento penkioliktoje konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, kurie yra pripažįstami pirmiausia Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (2000 m. gruodžio 7 d. paskelbta Nicoje (OL C 364, p. 1)). Visų pirma juo siekiama užtikrinti visišką 18 straipsnyje garantuotos teisės į prieglobstį laikymąsi.“

5 Reglamento 343/2003 1 straipsnyje nurodyta:

„Šis reglamentas nustato valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus.“

6 Šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės nagrinėja kiekvieno trečiosios šalies piliečio, bet kurios iš jų pasienyje ar jų teritorijose prašančio prieglobsčio, prašymą. Prašymą nagrinėja viena valstybė narė, būtent ta, kuri yra atsakinga pagal III skyriuje nustatytus kriterijus.“

7 Šio reglamento 4 straipsnyje teigiama:

„1. Pagal šį reglamentą atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra prasideda, kai tik valstybei narei pirmą kartą pateikiamas prieglobsčio prašymas.

<...>

5. Prieglobsčio prašytoją, kuris atsakingos valstybės narės nustatymo metu atsiėmė prieglobsčio prašymą, yra kitoje valstybėje narėje ir joje pateikia kitą prieglobsčio prašymą, laikydamosi 20 straipsnyje nustatytų sąlygų, atsiima valstybė narė, kuriai pirmiau minėtas prieglobsčio prašymas buvo pateiktas, kad būtų baigtas už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės nustatymo procesas.

<...>“

- 8 Reglamento Nr. 343/2003 V skyriaus dėl prieglobsčio prašytojo perėmimo ir atsiėmimo 16 straipsnyje numatyta:

„1. Valstybė narė, pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, įpareigojama:

<...>

- e) 20 straipsnyje nustatytais sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį, kurio prašymą ji yra atmetusi ir kuris be leidimo yra kitoje valstybėje narėje.

<...>“

- 9 Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnyje numatyta:

„1. Prieglobsčio prašytojas atsiimamas pagal 4 straipsnio 5 dalį ir 16 straipsnio 1 dalies c, d ir e punktus šiomis sąlygomis:

- a) prašyme atsiimti prašytoją turi būti informacijos, leidžiančios prašomai valstybei narei patikrinti, ar ji yra atsakinga;

- b) valstybė narė, į kurią kreipiamasi, kad atsiimtų prašytoją, turi atlikti reikalingus patikrinimus ir kuo skubiau, bet jokia būdu ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo perdavimo, atsakyti į jai pateiktą prašymą. Jei prašymas yra grindžiamas duomenimis, gautais iš *Eurodac* sistemos, šis terminas sutrumpinamas iki dviejų savaičių;
- c) kai prašoma valstybė narė per b punkte nustatytą vieno mėnesio ar dviejų savaičių laikotarpį nepraneša apie savo sprendimą, manoma, kad ji sutinka atsiimti prieglobsčio prašytoją;
- d) valstybė narė, sutinkanti atsiimti prieglobsčio prašytoją, turi priimti tą asmenį atgal į savo teritoriją. Perdavimas atliekamas pagal prašančiosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, atitinkamoms valstybėms narėms pasikonsultavus, kiek praktiškai įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo, kad kita valstybė narė perimtų jį savo žinion, gavimo arba nuo sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas;
- e) prašančioji valstybė narė prieglobsčio prašytojui praneša apie sprendimą, kad atsakinga valstybė narė turi jį atsiimti. Sprendime išdėstomi motyvai, kuriais jis yra grindžiamas. Jame taip pat nurodomas perdavimo vykdymo terminas ir prireikus pateikiama informacija apie tai, kur ir kada prašytojas turėtų atvykti, jei jis į atsakingą valstybę narę keliauja savarankiškai. Šis sprendimas gali būti apskundžiamas ar peržiūrimas. Šio sprendimo apskundimas ar peržiūrėjimas nesustabdo perdavimo vykdymo, nebent tam tikrais atvejais teismai arba kompetentingos institucijos nusprendžia kitaip, jei tai daryti leidžia nacionalinės teisės aktai.

Jei reikia, prašančioji valstybė narė prieglobsčio prašytojui išduoda *laissez passer*, kuris turi būti 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka patvirtintos formos.

Atsakinga valstybė narė prašančiajai valstybei narei atitinkamai praneša, kad prieglobsčio prašytojas tikrai atvyko arba kad jis nustatytu laiku neatvyko.

2. Tais atvejais, kai perdavimas per šešių mėnesių laikotarpį neįvyksta, atsakomybė tenka valstybei narei, kurioje buvo pateiktas prieglobsčio prašymas. Šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip iki vienerių metų, jei perdavimas negalėjo įvykti dėl prieglobsčio prašytojo įkalinimo, arba ne ilgiau kaip iki aštuoniolikos mėnesių, jei prieglobsčio prašytojas slapstosi.

<...>“

Nacionalinės teisės aktai

- ¹⁰ Įstatymo 2005:716 dėl užsieniečių (Utlänningslagen (2005:716) 1 skyriaus 9 straipsnyje nurodyta, kad šio įstatymo nuostatos, reglamentuojančios prieglobsčio prašytojų išsiuntimą, taip pat *mutatis mutandis* taikomos sprendimams dėl perdavimo pagal Reglamentą Nr. 343/2003.

- 11 Šio įstatymo 4 skyriaus 6 straipsnyje ir 8 skyriaus 4 ir 7 straipsniuose numatyta, kad *Migrationsverket* priima sprendimus dėl politinio pabėgėlio statuso pripažinimo ir prieglobsčio prašytojų išsiuntimo.
- 12 Pagal šio įstatymo 14 skyriaus 3 straipsnį, jei *Migrationsverket* sprendimas, be kita ko, yra susijęs su prieglobsčio prašytojo išsiuntimu, jį galima apskųsti departamento administraciniam teismui, nagrinėjančiam migracijos klausimus (*migrationsdomstol*).
- 13 To paties įstatymo 16 skyriaus 9 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatyta, kad apeliaciniai skundai dėl *migrationsdomstol* sprendimų pateikiami apeliaciniam administraciniam teismui, nagrinėjančiam migracijos klausimus (*Migrationsöverdomstolen*), kurio sprendimai neskundžiami.
- 14 Administracinių bylų teisenos įstatymo 1971:291 (förvaltningsprocesslagen) (1971:291) 28 straipsnyje numatyta, jog apeliacinius skundus nagrinėjantis teismas gali nurodyti, pirma, kad skundžiamas sprendimas, kurį antraip iškart reikėtų vykdyti, neįsigalios, kol šiuo klausimu bus priimtas naujas sprendimas, ir, antra, imtis kitų laikinųjų su byla susijusių priemonių.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 15 2006 m. kovo 22 d. Petrosian šeimos nariai pateikė prašymus dėl prieglobsčio Švedijoje, kurioje jie tuo metu buvo.

- 16 Išnagrinėjus šiuos prašymus paaiškėjo, kad anksčiau suinteresuotieji asmenys buvo pateikę prašymus Prancūzijoje. *Migrationsverket*, remdamasi Reglamento Nr. 343/2003 16 straipsnio 1 dalies e punktu, paprašė, kad Prancūzijos valdžios institucijos atsiimtų Petrosian šeimos narius.
- 17 Šios valdžios institucijos neatsakė į *Migrationsverket* prašymą per Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą terminą. Todėl *Migrationsverket* joms nurodė, jog pagal šio reglamento 20 straipsnio 1 dalies c punktą manoma, kad Prancūzijos Respublika sutinka atsiimti Petrosian šeimos narius.
- 18 Paskui Prancūzijos valdžios institucijos patvirtino *Migrationsverket*, kad jos sutinka atsiimti suinteresuotuosius asmenis. 2006 m. rugpjūčio 1 d. remdamasi šiuo pagrindu *Migrationsverket* nusprendė, kad Petrosian šeimos nariai turi būti perduoti Prancūzijai pagal Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d ir e punktus.
- 19 Petrosian šeimos nariai apskundė 2006 m. rugpjūčio 1 d. Sprendimą dėl jų perdavimo Skåne departamento administraciniam teismui, nagrinėjančiam migracijos klausimus (*länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen*), reikalaudami, kad jų prašymai dėl prieglobsčio būtų nagrinėjami Švedijoje.
- 20 2006 m. rugpjūčio 23 d. šis teismas nusprendė sustabdyti Petrosian šeimos narių perdavimą Prancūzijai, kol jis priims sprendimą dėl bylos esmės arba kitokį sprendimą. 2007 m. gegužės 8 d. šis teismas priėmė sprendimą dėl bylos esmės, kuriuo atmetė Petrosian šeimos narių skundą ir nurodė, kad sprendimas sustabdyti jų perdavimą Prancūzijai neturi būti taikomas.

- 21 Petrosian šeimos nariai pateikė apeliacinį skundą dėl *länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen* sprendimo Stokholmo administraciniam teismui, nagrinėjančiam migracijos klausimus (*Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen*), tuo pagrindu, kad padaryta procesinė klaida, ir pareikalavo panaikinti sprendimą juos perduoti Prancūzijai arba, nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą *länsrätten i Skåne län*.
- 22 2007 m. gegužės 10 d. *Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen*, nusprendė sustabdyti Petrosian šeimos narių perdavimą Prancūzijai, kol jis priims galutinį sprendimą byloje arba kitokį sprendimą.
- 23 2007 m. gegužės 16 d. šis teismas priėmė galutinį sprendimą byloje panaikindamas *länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen* sprendimą ir jam grąžino bylą tuo pagrindu, kad buvo padaryta procesinė klaida, susijusi su teisėjų, dalyvavusių priimant sprendimą, sudėtimi. *Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen* taip pat nurodė sustabdyti sprendimo perduoti Petrosian šeimos narius Prancūzijai vykdymą, kol *länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen* priims sprendimą dėl bylos esmės ar kitokį sprendimą.
- 24 2007 m. birželio 29 d. šis teismas priėmė naują sprendimą byloje, kuriuo panaikino *Migrationsverket* sprendimą perduoti Petrosian šeimos narius Prancūzijai ir grąžino bylą *Migrationsverket* nagrinėti iš naujo. Savo sprendimo motyvuose *länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen* rėmėsi 2007 m. gegužės 14 d. precedento galią turinčiu *Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen* sprendimu, kuriame jis nusprendė, jog Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punktas, pagal kurį perdavimas turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo, kad kita valstybė narė perimtų prieglobsčio prašytoją savo žinion, gavimo arba nuo sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas, turi

būti aiškinamas taip, kad perdavimo terminą reikia skaičiuoti nuo sprendimo laikinai sustabdyti perdavimą priėmimo dienos.

- 25 Kadangi *Länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen* 2006 m. rugpjūčio 23 d. nusprendė sustabdyti šio perdavimo vykdymą, perdavimo terminas, jo manymu, pasibaigė 2007 m. vasario 24 d., o nuo šios dienos, pirma, pagal Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 2 dalį atsakomybė nagrinėti Petrosian šeimos narių prašymą dėl prieglobsčio tenka Švedijai, ir, antra, suinteresuotųjų asmenų nebegalima perduoti Prancūzijai.
- 26 2007 m. liepos 9 d. *Migrationsverket* apskundė *länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen* sprendimą *Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen*. Šiame teisme ji nurodė, kad priėmus sprendimą sustabdyti vykdymą, perdavimo terminas buvo sustabdytas taip, kad šeši mėnesiai skaičiuojami nuo tos dienos, kai bus vėl taikomas sprendimas, kuris buvo sustabdytas.
- 27 Šiomis aplinkybėmis *Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar reglamento <...> Nr. 343/2003 <...> 20 straipsnio 1 dalies d punktas ir 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad atsakomybė nagrinėti prašymą dėl prieglobsčio tenka valstybei narei, kurioje buvo pateiktas prašymas, jeigu nebuvo perduota per šešis mėnesius nuo laikino sprendimo sustabdyti perdavimą priėmimo ir neatsižvelgiant į tai, kada buvo priimtas galutinis sprendimas dėl perdavimo?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 28 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punktą ir 2 dalį reikia aiškinti taip, kad jei vykdant prieglobsčio prašytojo perdavimo procedūrą prašančiosios valstybės narės teisės aktuose numatyta, jog pateikus skundą perdavimo vykdymas sustabdomas, perdavimo terminas skaičiuojamas jau nuo laikinojo teismo sprendimo, sustabdančio perdavimo procedūros vykdymą, ar tik nuo teismo sprendimo dėl procedūros pagrįstumo, kuris daugiau nesudaro kliūčių perduoti.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

- 29 Aštuonios vyriausybės, kurios pateikė rašytines pastabas šioje byloje, bei Europos Bendrijų Komisija mano, kad Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punktą ir 2 dalį reikia aiškinti taip, kad jei apskundus sprendimą perduoti vykdymas sustabdomas, šešių mėnesių terminas, per kurį turi būti perduota, skaičiuojamas tik nuo sprendimo dėl šio skundo pagrįstumo, o ne nuo sprendimo, kuriuo nurodoma sustabdyti šį perdavimą.
- 30 Šių vyriausybių ir Komisijos manymu, iš Reglamento Nr. 343/2003 parengiamųjų dokumentų matyti, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas norėjo įtvirtinti mechanizmą, pagal kurį perduoti galima tik nusprendus dėl skundo pagrįstumo. Priešingu atveju teismams ir kompetentingoms valdžios institucijoms būtų nustatytas maksimalus terminas sprendimams dėl skundų, susijusių su sprendimais dėl perdavimo, priimti, o to Bendrijos teisės aktų leidėjas negali reglamentuoti. Be to, atskiroms situacijoms, kurioms taikomas šis reglamentas, nagrinėti reikėtų atlikti sudėtingus vertinimus, kuriuos būtų sunku užbaigti per šešių mėnesių terminą.

- 31 Taip pat kelios iš šių vyriausybių tvirtina, kad praktiniu požiūriu nacionaliniams teismams nustačius šešių mėnesių terminą sprendimui priimti, prieglobsčio prašytojai būtų skatinami piktnaudžiauti apskundimo procedūra, nes valstybėse narėse, kuriose teismai yra pernelyg apkrauti, šio termino dažnai būtų nesilaikoma, todėl prašančioji valstybė narė automatiškai taptų atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą.

Teisingumo Teismo atsakymas

- 32 Pagal Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punktą prieglobsčio prašytojas perduodamas valstybei narei, kuri turi jį priimti, kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo, kad kita valstybė narė perimtų jį savo žinion, gavimo arba nuo sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas. Pagal to paties straipsnio 2 dalį, kai perdavimas per šešių mėnesių laikotarpį neįvyksta, atsakomybė tenka valstybei narei, kurioje buvo pateiktas prieglobsčio prašymas.
- 33 Vien remiantis šių nuostatų formuluotėmis negalima nustatyti, ar perdavimo terminas skaičiuojamas jau nuo laikinojo teismo sprendimo, sustabdančio perdavimo procedūros vykdymą, ar tik nuo teismo sprendimo dėl šios procedūros pagrįstumo.
- 34 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, aiškinant Bendrijos teisės nuostatą, reikia atsižvelgti ne tik į joje vartojamas sąvokas, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriam ji priklauso, tikslus (šiuo klausimu žr. 2000 m. gegužės 18 d. Sprendimo *KVS International*, C-301/98, Rink. p. I-3583, 21 punktą ir 2006 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *ZVK*, C-300/05, Rink. p. I-11169, 15 punktą).

35 Pagal Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punktą, skaitomą kartu su to paties straipsnio 1 dalies c punktu, trys įvykiai gali tapti šešių mėnesių termino prašančiajai valstybei narei perduoti prieglobsčio prašytoją pradžios momentu. Tai gali būti, pirma, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, sprendimas, kad ji sutinka atsiimti prieglobsčio prašytoją, antra, vieno mėnesio termino valstybei narei, į kurią kreipiamasi, pranešti prašančiajai valstybei narei apie savo sprendimą atsiimti prieglobsčio prašytoją, pabaiga, trečia, sprendimas dėl skundo ar peržiūrėjimo, jei prašančioje valstybėje narėje sprendimo vykdymas buvo sustabdytas.

36 Šiuos tris įvykius reikia nagrinėti pagal tai, ar prašančiosios valstybės narės teisės aktuose numatyti skundai, sustabdantys vykdymą, atsižvelgiant į tikslą, kuriuo Reglamente Nr. 343/2003 numatytas perdavimo vykdymo terminas.

37 Šiuo atžvilgiu reikia atskirti dvi situacijas.

38 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punkto formuluotės, pirmoje situacijoje, jei nenumatyta skundų, sustabdančių vykdymą, perdavimo terminas skaičiuojamas nuo esamo ar preziumuojamo sprendimo, kuriuo valstybė narė, į kurią kreipiamasi, sutinka atsiimti suinteresuotąjį asmenį, neatsižvelgiant į neaiškumus, susijusius su skundu, kurį prireikus prieglobsčio prašytojas galbūt pateikė dėl sprendimo, nurodančio jį perduoti, prašančiosios valstybės teismams.

39 Taigi reikia tik nustatyti perdavimo būdus ir visų pirma jo datą.

- 40 Šiame kontekste Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punkte prašančiajai valstybei narei suteikiamas šešių mėnesių terminas įvykdyti perdavimą. Šiuo terminu, atsižvelgiant į sudėtingą praktinę pusę ir į organizacines perdavimo problemas, siekiama sudaryti sąlygas dviem suinteresuotosioms valstybėms narėms bendradarbiauti įvykdant perdavimą, konkrečiai kalbant, prašančiajai valstybei narei nustatyti perdavimo, kuris vykdomas pagal šios valstybės nacionalinės teisės aktus, būdus.
- 41 Be to, iš prie 2001 m. liepos 26 d. Komisijos pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus (COM(2001) 447 galutinis, p. 5, 19 ir 20), pridėto aiškinamojo memorandumo matyti, kad būtent atsižvelgdama į praktines problemas, su kuriomis susiduria valstybės narės vykdydamos perdavimą, Komisija pasiūlė pailginti perdavimo terminą. Šis 1990 m. birželio 15 d. Dubline pasirašytoje konvencijoje, nustatančioje valstybę, atsakingą už vienoje iš Europos Bendrijų valstybių narių paduotų prašymų dėl prieglobsčio nagrinėjimą (OL C 254, 1997, p. 1), kurią pakeitė Reglamentas Nr. 343/2003, nustatytas vieno mėnesio terminas vėliau pagal pasiūlymą šio reglamento 20 straipsnio 1 dalies d punkte buvo pailgintas iki šešių mėnesių.
- 42 Antroje situacijoje, kai prašančioji valstybė narė numato galimybę apskusti sustabdant vykdymą, o šios valstybės narės teismas tokį poveikį suteikia savo sprendimui, Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punkte numatyta, kad perdavimo terminas skaičiuojamas nuo „sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo“.
- 43 Šioje antroje situacijoje, nors perdavimo termino pradžios momentas skiriasi nuo nustatyto minėtoje pirmoje situacijoje, kiekviena iš dviejų atitinkamų valstybių narių organizuodama perdavimą susiduria su tokiais pačiomis praktinėmis problemomis, todėl turi būti joms suteiktas toks pat šešių mėnesių terminas įvykdyti perdavimą. Iš

tiesų remiantis Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punktu negalima teigti, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas ketino skirtingai vertinti šias dvi situacijas.

44 Iš to išplaukia, kad šioje antroje situacijoje, atsižvelgiant į termino valstybėms narėms nustatymo tikslą, jo pradžios momentas turi būti nustatytas taip, kad valstybės narės, kaip ir pirmoje situacijoje, turėtų šešių mėnesių terminą, kuriuo galėtų visapusiškai pasinaudoti sprendamos praktinius perdavimo klausimus.

45 Todėl perdavimo terminas turi būti skaičiuojamas tik iš principo sutarus ir užtikrinus, kad perdavimas bus įvykdytas, kai lieka suderinti tik jo detales. Tačiau negalima teigti, kad šis perdavimas užtikrintas, jei prašančiosios valstybės narės teismas, kuriam pateiktas skundas, dar nepriėmė sprendimo dėl jo pagrįstumo, o tik nusprendė dėl prašymo sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą.

46 Iš to matyti, kad minėtoje antroje situacijoje, siekiant užtikrinti veiksmingą Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punkto, nustatančio perdavimo terminą, nuostatų poveikį, šis terminas turi būti skaičiuojamas ne nuo laikinojo teismo sprendimo, sustabdančio perdavimo procedūros vykdymą, o tik nuo teismo sprendimo dėl procedūros pagrįstumo, kuris daugiau nesudaro kliūčių perduoti.

- 47 Tokią išvadą patvirtina kitos dvi teiginių grupės, kurių pirmoji pagrįsta valstybės narės garantuojamos teisminės gynybos, o antroji – valstybių narių proceso autonomijos principo laikymusi.
- 48 Visų pirma reikia nurodyti, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas neketino valstybių narių, kurių teismai gali sustabdyti sprendimą perduoti vykdymą, suteikiant galimybę prieglobsčio prašytojui veiksmingai ginčyti jo atžvilgiu priimtus sprendimus, garantuojamos teisminės gynybos paaukoti skubos nagrinėjant prieglobsčio prašymus reikalavimui.
- 49 Iš tiesų valstybės narės, norėjusios įtvirtinti gynybos priemones, kuriomis remiantis galima priimti sprendimus, sustabdančius perdavimo procedūros vykdymą, dėl skubos reikalavimo neturėtų atsidurti mažiau palankioje situacijoje nei tos valstybės narės, kurių manymu, tokios priemonės nebuvo būtinos.
- 50 Valstybė narė, kuri perdavimo procedūroje nusprendė įtvirtinti gynybos priemones, prireikus turinčias stabdomąjį poveikį, ir kurios turimas terminas išsiųsti prieglobsčio prašytoją dėl to būtų sumažintas laikotarpiu, reikalingu nacionaliniams teismams priimti sprendimą dėl ginčo, atsidurtų nepalankioje situacijoje, nes nepavykus suorganizuoti prieglobsčio prašytojo perdavimo per labai trumpą laiką nuo teismo sprendimo dėl ginčo priėmimo iki perdavimo termino pabaigos, kiltų rizika, kad taikant Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 2 dalį, pagal kurią pasibaigus perdavimo terminui valstybė narė, į kurią kreipiamasi, nebepriima atsakomybės, galiausiai jai tektų atsakomybę nagrinėti prieglobsčio prašymą.

- 51 Iš to išplaukia, kad dėl Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punkto, nustatančio prašančiajai valstybei narei taikomo termino perduoti prieglobsčio prašytoją pradžios momentą, aiškinimo negalima daryti išvados, kad, siekdama laikytis Bendrijos teisės, prašančioji valstybė narė turėjo pažeisti stabdomąjį poveikį, kuriuo pasižymi laikinasis teismo sprendimas, priimtas nagrinėjant tokį poveikį galintį sukelti skundą, kurį, be kita ko, ji norėjo įtvirtinti savo nacionalinėje teisėje.
- 52 Kalbant, antra, apie valstybių narių procesinės autonomijos principo laikymąsi, reikia nurodyti, kad jei būtų laikomasi Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punkto aiškinimo, pagal kurį perdavimo terminas skaičiuojamas nuo laikinojo sprendimo, sustabdančio perdavimą, priėmimo, nacionalinis teismas, kuris norėtų suderinti šio termino laikymąsi su laikinojo teismo sprendimo, sustabdančio perdavimą, laikymusi, turėtų priimti sprendimą dėl perdavimo procedūros pagrįstumo prieš pasibaigiant šiam terminui, kuriame, trūkstant reikiamo teismui skirto laiko, nebūtų pakankamai atsižvelgta į sudėtingą ginčo pobūdį. Kaip teisingai nurodė kai kurios vyriausybės ir Komisija savo Teisingumo Teismui pateiktose pastabose, toks aiškinimas prieštarautų minėtam principui, kuris įtvirtintas Bendrijos teismų praktikoje (šiuo klausimu žr. 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Safalero*, C-13/01, Rink. p. I-8679, 49 punktą ir 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *Unibet*, C-432/05, Rink. p. I-2271, 39 punktą).
- 53 Atsižvelgiant į visus minėtus teiginius, į prejudicinį klausimą reikia atsakyti, jog Reglamento Nr. 343/2003 20 straipsnio 1 dalies d punktas ir 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad jei prašančiosios valstybės narės teisės aktuose numatyta, jog pateikus skundą perdavimas sustabdomas, jo terminas skaičiuojamas ne nuo laikinojo teismo sprendimo, sustabdančio perdavimo procedūros vykdymą, o tik nuo teismo sprendimo dėl procedūros pagrįstumo, kuris daugiau nesudaro kliūčių perduoti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 54 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, 20 straipsnio 1 dalies d punktą ir 2 dalį reikia aiškinti taip, kad jei prašančiosios valstybės narės teisės aktuose numatyta, jog pateikus skundą perdavimas sustabdomas, jo terminas skaičiuojamas ne nuo laikinojo teismo sprendimo, sustabdančio perdavimo procedūros vykdymą, o tik nuo teismo sprendimo dėl procedūros pagrįstumo, kuris daugiau nesudaro kliūčių perduoti.

Parašai.